

יום ג', י"ט באדר תשנ"ח (17 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,

יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם

אבא קובנר, 1978

בלענין בור'ים:

כאם לנרקהלו ה' הור'ים ועמרו אנפס ל'ה' המן
וצ"י כך ניצולו מן הכורענות, כך נצטא'נו בכל צור
וצור לאצ'ף ג'נינו את האצ'ול כד' שזא ישאטו
גני אנאינו. ויהי הפור'ים מסוגל'ים לענין לה ש
אצ'ול ישראל יוגר מכל השנה, וזא כן הוס'בו
לנו ב'מ'ם אלה מצולל של משלוח מנוח ומגנוח
זאצ'יוני'ם כד' אהרגוב אהבנ בישראל שמהא שמורה א'ינו
כל השנה ממ'ד, וצ"י לה לא י'יה' לעדל'ף כח זשלוט ג'שלוט.
מצולל אלה מראוב זא מ'צ'וב העולוה והכרה האובה
הטקולוה בנפסוב ישראל מאל ומדול'ם:

אין אר'ם שמה מגנה לחברו אלא צ"י שהוא מכיר לוטובה
בצ'רי שדלה לו. וכן מצ'ינו שבאלו צור ישפאל גאו צ'ירי
סכנה פל'יה והמולו'ו זא עוונ'ם ולבן בכל זכ'ם, ובשנ'צ'לו
אח"כ מן הסכנה חצ'רו ונמ'נו אז זכ'ם כל אי'ש גמ'ף ע'צ'מו:
בכ'וב מ' בראה העצ'לה? לה אמר: לא גלכוב' אלא
בכ'וב חברי, ואך לה גלה את הלכ'וב החברו ולא בו -
חרוב לנגמל'אה זכ'ם הכרה טובה ממה זכ'ה, שמה מנוח
ומגנוח אי'ש זרעהו. כלומר מוצ'ה אני זך ומכיר זך
טובה שלכ'ובך ניצול'ג' מן העצ'ירה.
וכן קאו' לכל אי'ש ישראל שיהא מול'ה את הקל'קל'ה
בצ'מו ואה הלכ'וב בחברו ומתוך כך גא'ים כול'ם
ז'ירי זכ'וב ול'ירי האהבה ול'ירי הישועה לעדול'ם.

אמן, בן יהי כבוד!